

Tijdens het Open Huis kwamen talloze nieuwsgierigen een kijkje nemen in het geheel gerestaureerde Verlaathuis.

© Bert Woltjes

De 'heer' van het Verlaathuis ging met het gemeentebestuur een pachtovereenkomst aan voor een periode van vijf jaar. Passend bij z'n aard is Puik lyrisch over z'n nieuwe broodwinning. Superlatieven rollen over z'n lippen. "Het wordt echt iets unieks!" en "Jochie, die tuin aan het water!" Ideeën om invulling aan de exploitatie te geven boeren naar boven; vechtend om 't eerst genoemd te worden. "Als een schilder een expositie wil houden... nou... graag. Hij kan hier terecht. De veugel staat startklaar voor een muziekkuitvoering. Het kan hier allemaal. Bijeenkomsten, vergaderingen, zakendiners... jonge, dit pand is een enorme aanwinst voor het gebied. Partijen! Kun je een mooiere omgeving vinden!? Recepties."

Puik denkt de pannenkoek veel eer te gunnen in het dagelijkse aanbod voor en lafenis. "Maar," klinkt het corrigerend, "ook voor copieuze diners zijn we ingericht. Maar dan wel op afspraak."

Al eens eerder startte Puik met neven-vestigingen; 't succes had hij over. Resoluut maait hij de opmerking van één van de fraai gemodelleerde tafels. "Dat was heel wat anders," pareert hij, "dit is met niets te vergelijken. Bovendien kan ik de exploitatie goed combineren met de bedrijfsvoering aan de Promenade. Daar blijven we nu op zondag gesloten, waardoor er in de personele bezetting gemakkelijk geschoven kan worden. En het Verlaathuis is pas vanaf donderdag geopend. Vier dagen per week; van donderdag tot en met zondag. Van twaalf uur 's middags tot acht uur 's avonds. Voor afwijkende tijden dienen afspraken te worden gemaakt."

Verlaathuis krijgt Puike bestemming

Een opmerkelijk bouwwerk en een opmerkelijke slotvoegd. Het Verlaathuis in Wildervank en Ernst Puik, geroemde hulpverlener in de spijs- en dranksector. Gevulde koeken-specialist en uitbater van een bijzonder knusse luchroom aan de Veendammer Promenade en nu - sinds gisteren - de exploitant van het net uit de as herrezen pand aan de Nijverheidskade nummer vijftien. Meer dan driehonderd jaar geleden als nieuw uit de grond gestampt. Ondertussen danig belegen, al komt het nog een aantal jaren tekort om het oudste huis van 't vaderland. Het Zeepaert aan de Wijnstraat in Dordrecht - sinds gisteren officieel - naar de kroon te steken. Oorspronkelijk was het Verlaathuis onderkomen

voor de sluiswachter, daarna een café en paardenstalling voor scheepsjagers. Met een nieuwe horeca-bestemming is de cirkel weer rond. Een roemloos einde lag langdurig in 't verschiep maar tijdig kreeg 't gezonde verstand de overhand en werd met een ingrijpende renovatie begonnen. In viereenig; tot vorig jaar. Kosten: één-komma-drie-miljoen pietermannen.

Het monument is eigendom van de gemeente Veendam en in de optiek van de bestuurders bestemd om in de 'vergunning'-sfeer wat te gaan betekenen. Liefhebbers in overvloed; bijna honderd maal ging een informatiepakket de deur uit. Velen voelden zich geroepen, weinigen werden verkozen. Even leek het erop dat een ge-

schikt span boven kwam drijven om het gebouw een glanzende toekomst te bezorgen, maar de contacten werden op het laatste moment verbroken. Tijd voor Ernst Puik om z'n interesse definitief gestalte te geven. "De gemeente heeft me fantastisch geholpen," meldt hij een dag voor het open huis, waarmee hij gisteren nieuwsgierigen zicht in z'n nieuwe plannen gaf. "Ik moest een ondernemersplan insturen, maar in dat soort zaken ben ik geen ster. Ik ben een prima bakker, dat weet ik van mezelf, maar met ondernemersplannen kan ik minder goed uit de voeten. Ik heb het hele plan in anderhalf uur in mekaar geflanst. Ik weet niet hoeveel omzet ik kan halen. Als je hier leuk verkoopt heb je een hemelse omgeving."